

ЛЕКЦИЯ
НА НАЧАЛНИКА НА ОТБРАНАТА

**„ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ В
СЪВРЕМЕННАТА СРЕДА НА СИГУРНОСТ”**

ПО СЛУЧАЙ ТЪРЖЕСТВЕННОТО ОТКРИВАНЕ НА
УЧЕБНАТА 2014/2015 ГОДИНА

ВОЕННА АКАДЕМИЯ „Г.С. РАКОВСКИ”, 01.09.2014 г.

Уважаеми господин министър на отбраната,

Господа генерали, адмирали и офицери,

Дами и господа,

Искам да изкажа своята благодарност към ръководството на Военна академия „Георги Стойков Раковски” и академичната общност, за предоставената ми възможност да присъствам на откриването на учебната 2014/2015 година и да споделя с Вас вижданията на военното ръководство относно предизвикателствата, пред които са изправени въоръжените ни сили в съвременната среда на сигурност.

Темата на моята лекция не е избрана случайно. Съвременната среда на сигурност се характеризира с динамични, противоречиви и трудно предвидими изменения, които намират своето отражение на регионално и национално ниво. Това налага НАТО и ЕС, като основни носители на сигурност и стабилност в Европа и света, да търсят пътища и подходи за своето бъдещо развитие, адекватни на изискванията на средата. Това пък изисква страната ни, респективно въоръжените ни сили, да бъдат в състояние да посрещнат произтичащите предизвикателства, като съхранят и нарастват потенциала си за осигуряване на един достоен принос към колективната отбрана на НАТО и към процеса на изграждане на отбранителни способности в рамките на Европейската политика за сигурност и отбрана. По тази причина, нашите усилия са

насочени към намирането на точен баланс между необходимите отбранителни способности от една страна и нужната структура, състав и система за командване и управление на въоръжените сили от друга, съчетани с прецизно планиране в условията на ограничени финансови ресурси.

1. Анализ на съвременната среда на сигурност.

В съвременната среда на сигурност събитията в една част на света намират бързо отражение в друга, което се изразява във верижно разпространение на негативни явления в световната политика и икономика и оказва дестабилизиращо влияние върху развитието на държавите, включително и върху сигурността и отбраната им. Това налага развитие на способности за адекватно реагиране при неочаквани кризисни ситуации.

1.1. Основни характеристики на съвременната среда на сигурност.

Анализът на съвременната среда на сигурност показва, че най-силно влияние върху формирането ѝ оказват: процесите на глобализация; неразрешените конфликти в различни части на света; тероризмът и другите асиметрични рискове и заплахи; разпространението на оръжията за масово унищожаване (ОМУ); кризисните явления във финансовата и икономическата сфера; енергийната сигурност; европейската и евро-атлантическата интеграция; морското пиратство; демографските, екологичните, климатичните, здравните и други проблеми.

Нарастването на глобализацията поражда нови рискове и заплахи за сигурността. От съществено значение за средата на сигурност, включително и за България, са асиметричните и другите нетрадиционни рискове и заплахи, особено международният тероризъм.

Транснационалната организирана престъпност, нелегалният трафик на хора, наркотици и оръжие, нарасналият брой на пиратските нападения в света, промените в климата, природните аномалии и разпространението на епидемии застрашават сигурността, включително на българските граждани. Независимо от предприеманите мерки трафикът на наркотици и суровини за тяхното производство от Афганистан, Близкия изток и Южна Америка към Европа и Северна Америка нараства и се превръща в главен източник за финансиране на криминални и екстремистки структури.

Ще нараства значението на екологичните, енергийните, климатичните, здравните и други фактори. Особена актуалност придобиват енергийните проблеми, които влияят пряко върху гарантирането на международната и националната сигурност.

Проблемите на сигурността често ще надхвърлят националните рамки, тъй като нови предизвикателства ще възникват извън територията на страните. В този аспект приносът за укрепване на международната сигурност е вече

неделим елемент от националната сигурност и отбраната на отделните страни.

Съществено въздействие върху икономическите, общественно-политическите и социалните сфери и стабилността в различни части на света и външнополитическия курс на някои от държавите ще оказват интересите и действията на недържавни субекти (мощни транснационални икономически и финансови групировки и лобита, неправителствени организации, частни военни компании, международни медии, въоръжени групи извън контрола на държавата и др.).

Разделението на бедни и богати държави и демографските диспропорции ще се запазят в дългосрочна перспектива и ще генерират дисбаланси в развитието и нестабилност, ще породят имиграционен натиск и предпоставки за разрастване на нелегалния трафик на хора и наркотици и други дейности на организираната престъпност. Прогнозите са, че в бъдеще ще възникват нови локални конфликти, породени главно от вътрешна нестабилност, етнически и религиозни противоречия, спорни териториални въпроси, негативни икономически, социални и демографски тенденции, радикализиране на големи маси от хора и др.

Информацията ще става все по-мощно, ако не и решаващо, оръжие. Глобализацията на комуникациите, отварянето на пазарите, бурното развитие на информационните технологии не

само повишиха възможностите на страните за развитие, но и увеличиха рисковете в сферата на сигурност. Атаките срещу комуникационно-информационните системи, националната инфраструктура, финансовата, здравната и особено срещу системата на вътрешна сигурност и отбраната могат да неутрализират централните за вземане на решения и директно да повлияят върху обществените нагласи. В резултат на продължаващото повишаване на значението на информацията във всички сфери, все по-често ще говорим за информационна война, кибер отбрана, защита на информацията и на системите за управление.

Ще нараства значението на икономическите аспекти на сигурността. Социално-икономическото разочарование на непривилегированите слоеве от населението ще оказва натиск върху правителствата за отстъпление или отказ от активно включване в процесите на световната икономика.

Анализът на тенденциите в съвременната среда на сигурност показва, че тя ще запази своя динамичен, сложен и противоречив характер.

Спецификата в средата на сигурност ще налага заплахите за националната сигурност и отбраната на Р България да бъдат посрещани и извън територията на страната и там, където се пораждаат, в т.ч. чрез участие с военни контингенти в международни операции и мисии. Като външна граница на

Алианса и на Евросъюза, Р България следва да развива способности, за да може да посрещне евентуални заплахи, при това при нисък праг на предупреждение и при дефицит от време.

1.2. Преосмисляне ролята на НАТО и ЕС в светлината на събитията в Украйна.

През изминалата 2013 г. малцина експерти в Европа и в света можеха да предположат, че ситуацията по сигурността на Стария континент ще се промени драматично. Провеждайки няколко военни операции в различни точки на света, преодолявайки проблемите, породени от финансовата криза и поддържайки добри отношения с Русия, Северноатлантическият съюз и световната общност останаха изненадани от създалата се обстановка в Украйна.

Днес няма съмнение, че нарастването на военните възможности на Русия, демонстрираната способност за бързото развързване на сили и предприемане на широкомащабни военни действия в кратък срок, съчетано с политически, дипломатически, медийни и др. действия има дестабилизиращ ефект и съдържа заплаха за сигурността и стабилността в евроатлантическата зона. В контекста на кризата в Украйна проявление намери така наречената „хибридна война“. Тя се заключава в координирано, открито и прикрито използване на широка гама от инструменти (военни, граждански, конвенционални и неконвенционални) в необявена атака. Такъв

модел може да бъде използван на по-ниско ниво, отколкото откритата война предполага, с цел осъществяване на натиск, въздействие и дестабилизиране, без задължително завладяване на територия.

Днешните предизвикателства пред НАТО по отношение гарантирането на колективната отбрана са свързани не само с хипотетична възможност за атака от хибриден тип, а и от развитието на обстановката в Близкия Изток, Северна Африка и Афганистан. Също така, не бива да се подценяват опитите на някои държави да придобият оръжия за масово унищожение и техните носители, както и пиратството и кибер атаките. Ето защо в писмото си до държавните и правителствените ръководители на страните-членки на НАТО, които ще участват в предстоящата среща на върха в Уелс, британският премиер Дейвид Камерън се обяви за преосмисляне на ролята на НАТО като заяви, че Алиансът следва да се приспособи към променящата се среда, за да предотврати подобни заплахи и да препотвърди важността на колективната отбрана.

Генералният секретар на НАТО Андерс Фог Расмусен подкрепи идеята за преосмисляне ролята на НАТО, като определи изключително важни пътища за гарантиране на сигурността: приемането на план за действие за подобряване на готовността на Алианса, запазване политиката на отворени врати, поетапното увеличаване на националните бюджети за

отбрана, засилването на сътрудничеството със страните-партньори, подпомагане на изграждане на отбранителни способности, развитие на институциите за отбрана и др.

Отношенията между ЕС и Русия постоянно еволюират. Те се базират не само на взаимния икономически интерес, но и на водената външна политика и спазването на демократичните ценности. През последните години икономическите отношения нараснаха значително, като Русия държи трето място като най-важен партньор за ЕС след САЩ и Китай. В светлината на събитията в Украйна, именно това причинява известни проблеми във формирането на политиката на ЕС спрямо Русия и повдига въпроса за същността на Общата европейска политика за сигурност и отбрана. Украйна е една от 6-те държави, включена в политиката на ЕС за Източното партньорство, като целта е да се подкрепят усилията за политически, социални и икономически реформи в тези държави, целящи да засилят демократизацията и доброто управление, енергийната сигурност, опазването на околната среда и икономическото и социалното развитие.

Всичко това идва да покаже, че въпреки наличните различия и нюанси в политиката на отделните държави, ЕС твърдо подкрепя правото на страните на свободен избор по пътя на политическите, социалните и икономическите реформи, което

води до издигане на престижа на организацията и способства за преосмисляне на Общата политика за сигурност и отбрана.

2. Пътища и подходи за повишаване ефективността на НАТО и военните органи на ЕС в новите условия.

2.1. Инициатива на НАТО „Интелигентна отбрана” и на ЕС „Обединяване и споделяне”.

Р България продължава да изпитва негативните последици от глобалната финансова и икономическа криза. Последиците са особено силно изразени в областта на отбраната. В същото време стойността за поддържане и придобиване на отбранителни способности постоянно нараства. Тенденцията за силен натиск върху бюджетите за отбрана на страните-членки на НАТО и Европейския съюз доведе до появата на две инициативи за многостранно сътрудничество в областта на отбраната - „Интелигентна отбрана” и „Обединяване и споделяне”.

Многонационалните решения в развитието на способностите предоставят допълнителни възможности за изграждането на национални отбранителни способности и по-ефективно използване на ресурсите за тях. За тяхното успешно реализиране е необходимо едно ново ниво на коопериране, политическа култура и взаимно доверие между страните, като в тази насока вече са налице редица успешни примери.

Р България е активен участник в инициативата на НАТО „Интелигентна отбрана” и тази на ЕС „Обединяване и

споделяне”, като в съответствие с отбранителните си планове и ресурсните си възможности дава своя принос за изграждането на необходимите отбранителни способности на Алианса и на ЕС. Процесите във връзка с инициативите са динамични и наложиха полагането на целенасочени усилия за създаване на стройна организация за цялостна координация на дейностите по участието на Министерството на отбраната и оперативните щабове в тях.

Към момента страната ни участва или е заявила интерес към общо 30 проекта по инициативата „Интелигентна отбрана”, като по един от тях: „Ролята на жените в сигурността и отбраната” е възприела ролята на водеща нация. Р България участва също така в програмата „Съюзно земно наблюдение” (Alliance Ground Surveillance - AGS), която има принос към реализацията на Система за съвместно многокомпонентно разузнаване и наблюдение на НАТО.

По линия на инициативата ЕС „Обединяване и споделяне” Р България участва или е заявила интерес към други 6 проекта, в това число Програма за Европейски флот за въздушен транспорт; Мрежа за морско наблюдение; Управление на кризи и оказване на помощ при бедствия и др.

В заключение бих искал да споделя с вас, че гореспоменатите инициативи не изчерпват кръга от дейности, по които се работи в двата съюза. Тук внимание заслужава една

друга инициатива, която тепърва набира скорост и ще развива своя потенциал, а именно – Концепцията за рамкова страна. Същността на концепцията се изразява в предлагане на възможности за групиране на съюзниците на доброволна основа с оглед създаване на платформа, чрез която да се поддържат, консолидират и подобряват наличните способности и се създава основа за съвместно развитие и осигуряване на идентифицираните в процеса на отбранително планиране на НАТО способности за Алианса. В основата на концепцията е заложена идеята съюзниците, които поддържат по-широк спектър от способности, да осигурят рамка за включване на други съюзници, особено в области, в които те имат значителни постижения и експертиза и са фокусирали развитието на способностите си.

Всички тези инициативи предоставят възможности страната ни да изгради скъпоструващи способности в интерес на колективната отбрана, които иначе не би могла да си позволи сама.

2.2. Инициатива за свързаност на силите.

Инициативата за свързаност на силите (Connected Forces Initiative – CFI) е част от интегриран набор от процеси, програми и инициативи, целящи подобряването на военната ефикасност и ефективност на Алианса и изпълнението на Визията за Силите на НАТО 2020. Тази визия има за цел изграждане на здраво

свързани, модерно въоръжени и екипирани, обучени и командвани по възможно най-високите изисквания и критерии войски и сили, които са напълно използвани и готови за успешно провеждане на военни операции по всички възможни сценарии, със или без участието на партньори.

Инициативата се основава на три стълба: *първият – разширено по обхват образование и подготовка; вторият – учения с повишена сложност и мащаб; и третият – засилено използване на технологиите.* По инициативата е разработена „Концепция за военните учения и подготовката на силите на НАТО 2015-2020”, която е в основата на приетия план за нейното изпълнение. Планът предвижда:

- създаване и поддържане на система за подготовка, която да е интегрирана, прозрачна и да включва „on-line” управление на учебния процес;

- засилване на сътрудничеството и синхронизацията между националните учебно-образователни институции и тези на НАТО, включително такива на страните-партньори и други организации, например ООН;

- разработване на интегрирана многогодишна програма за провеждане на съвместни многонационални многостепенни компютърно-подпомагани КЩУ под ръководството на НАТО;

- значително нарастване броя на провежданите многонационални учения, синхронизиране ученията на Алианса с националните учения и с тези на други организации;

- повишаване на подготовката на Силите за отговор, в т.ч. и Силите за специални операции.

Ключови елементи на Инициативата за свързаност на силите са оперативната съвместимост и готовността на войските и силите, а потенциалът ѝ се крие главно в катализиращия ефект, който тя може да има над процеса на трансформация на въоръжените сили, по-конкретно в областта на бойната подготовка и военните учения.

2.3. Засилване ролята на NRF.

Както знаете, силите за отговор на НАТО (NATO Response Force – NRF) са високо подготвени и технологично осигурени, гъвкави, съвместни многонационални сили, включващи в себе си сухопътни, военновъздушни, военноморски сили и сили за специални операции, предназначени за бърз отговор на възникващи кризи в целия спектър от мисии на Алианса. NRF се състоят от три основни елемента: командване и управление (C2), сили за незабавно действие (Immediate Response Force /IRF/) и комплект от сили за отговор (Response Forces Pool /RFP/), с различни степени на готовност. Основната им задача е демонстриране на сила и решителност, както и участие в

операции по чл. 5 от Вашингтонския договор и/или в отговор на криза извън чл. 5.

При възникване на криза и след решение на Северноатлантическия съвет първоначално се развърща елементът за командване и управление на силите за отговор или за незабавно действие, с изключение на случаите, когато средата е изключително враждебна и местните сили не са в състояние да осигурят тяхната защита. Впоследствие, след получаване на пълна ситуационна осведоменост, анализиране на обстановката и провеждане на целенасочено планиране, се определят необходимите сили и изискванията към тях. В началото необходимите за операцията сили се генерират от състава на силите за незабавно действие и ако е необходимо, от състава на комплекта на силите за отговор. Всички допълнителни за операцията сили се попълват чрез процеса на генериране на сили.

През текущата година въоръжените сили на Р България участват в състава на NRF с една рота от силите за специални операции (ССО) и с един противоминен кораб в постоянните групи на военноморските сили на НАТО, а за 2015 г. е потвърдено намерението за участие с медицински хирургически екип и група за контрол на придвижването в състава на силите за незабавно действие IRF и кораби, клас „Фрегата” и клас „Минен ловец” в състава на комплекта от сили за отговор.

През последните двадесет години усилията на НАТО бяха насочени основно към управлението на кризи извън територията на Алианса, като колективната отбрана и сигурност останаха на заден план. Събитията в Украйна, показаха, че хибридният модел на действия представлява съществена заплаха за поддържането на мира и стабилността в евро-атлантическата зона. Всичко това, заедно с развитието на обстановката в Близкия Изток и Северна Африка, обуславя необходимостта Алиансът да притежава необходимите готовност и способност за своевременен отговор, което налага засилване ролята на NRF. Вследствие на това се разработва „План за действие за увеличаване готовността на НАТО”, който се очаква да бъде окончателно приет на срещата на върха на НАТО в Уелс.

Като говорим за засилване на ролята на NRF, на първо място се очаква да бъде променена структурата на силите на НАТО (NATO Force Structure). Тя вече придобива по-голям приоритет, вследствие на намаляване на командната структура на Алианса. Всъщност става дума за реалните сили, с които се постига нивото на амбиция на НАТО за осъществяване на две средни и шест малки операции. Очаква се към съществуващите 9 корпуса за бързо реагиране да се добавят допълнителни щабове на корпуси, както и допълнителни щабове с висока готовност по линия на ВВС и ВМС. От тях ще се формират

силите за реагиране по механизма за ротация, който съществува - една година подготовка и една година в режим на готовност.

3. Роля и място на ВС в новите условия.

3.1.Прегледът на структурата на ВС – реалистична възможност за изграждане на адекватни способности.

Ефективното развитие и успешното функциониране на въоръжените сили се основава на приемлив баланс между: от една страна необходимия отбранителен потенциал и ресурсите за неговото достигане; и от друга, реалните възможности на държавата за осигуряване на необходимите ресурси за отбрана и сигурност.

Отражението на глобалната финансова и икономическа криза върху икономиката на Р България установи като устойчива тенденция намаляването на ресурсното осигуряване на въоръжените сили. Тази тенденция е в основата на проблемите в процеса на изпълнение на предходните планове за организационно развитие на въоръжените сили, което в момента създаде цели проблемни области при изграждането и поддържането на необходимите способности. В резултат на това е нарушено изпълнението на отбранителната политика и обвързаността ѝ с целите, приоритетите и желаното „крайно състояние”. Налага се търсене на решения за намаляване на негативното въздействия от недостатъчното ресурсно

осигуряване и за преодоляване на създадените проблеми от предходните години. Решаването на проблемите и търсенето на баланс между потребности и възможности може да бъде постигнато чрез провеждане на Преглед на структурата на въоръжените сили, което е и основната цел и съдържание на настоящия преглед. Прегледът е основен процес в стратегическия отбранителен мениджмънт, който по своето съдържание включва в себе си няколко процеса, които в своята съвкупност гарантират, че отбранителната система ще бъде достатъчно гъвкава и ще реагира адекватно и своевременно на промените в средата на сигурност.

Една от целите на Прегледа на структурата на силите е търсене на оптимални резултати при поддържането и изграждането на нови способности. Приоритетно следва да се изграждат способности, адекватни на пакета от най-вероятни военни задачи, които ще бъдат изпълнявани в мирно време, при управление на кризи от военен и невоенен характер. Това значи да се изграждат сили, способни да участват в съвместни и експедиционни операции, за сметка на такива способности, чиято вероятност за активиране е малка, но без да се нарушава баланса между бойни формирования, формирования за бойна поддръжка и тези за осигуряване. Същинската цел, която се преследва, не е съкращаване, а постигане на реална

трансформация на способностите, която да ги направи максимално използвани и ефективни.

В момента е в ход разработването на визия за „България в НАТО и Европейската отбрана – 2020“. Стремелът е след приемането ѝ в много ускорен план да бъде приета и национална програма „България в НАТО и Европейската отбрана – 2020“. Очакванията са, че тя ще определи цялостната рамка за развитието на българската отбрана и ще даде основа за разработването на план за развитието на въоръжените сили след 2014 г. Амбицията на ръководството на Министерството на отбраната е планът да бъде фокусиран не само върху структурата на силите, а върху цялата организация на отбраната, нейната връзка с икономиката и изпълнението на съюзните ни ангажименти като пълноправни членове на НАТО и ЕС.

3.2. Изграждане на отбранителните способности от ВС в унисон с Процесите на планиране на отбраната на НАТО и ЕС.

Придобиването на нови способности или освобождаването от остарели съществуващи се осъществява в процеса на отбранително планиране. Националното ни отбранително планиране е напълно синхронизирано и хармонизирано с процеса на отбранително планиране на НАТО и процеса на развитие на отбранителни способности в ЕС. По този начин се залагат приоритети, свързани с изграждане и поддържане на

декларираните сили и способности за участие в колективната отбрана на Алианса и в операции на ЕС.

Както ви е известно, от началото на тази година стартира изпълнението на новия пакет Цели за способности-2013, в съответствие с който страната ни поема ангажименти до 2028 г. да изпълни 55 Цели за способности и да подготви 50 формирования за нуждите на колективната отбрана.

Пакетът Цели за способности-2013 за първи път очерта приоритетните области за развитие на способности за страната ни през следващите години, които включват: Способности за развърщане и поддръжка в операции на формированията от СВ; Оперативно съвместими мрежи за силите за развърщане на оперативно и тактическо ниво; Нарастване броя на новите колесни бронирани и многофункционални машини; Системи за самозащита на летателни апарати; Бойни способности, оперативна готовност и дни на корабите на море; Способности за борба с морски мини; Способности за водене на разузнаване; Способности по ядрена, химическа и биологическа защита.

Когато говорим за Целите за способности, бих искал специално да отбележа, че независимо от обективните трудности и системния недостиг на финансови средства през последните няколко години, ръководителите на всички нива полагаха и продължават да полагат неимоверни усилия за

тяхното изпълнение, както и за изграждането и подготовката на декларираните формирования в заложените срокове.

3.3. Участието в операции на НАТО и ЕС – еманация на практическото реализиране на отбранителните способности.

Участието ни в операции зад граница е връх в изпълнението на съюзническите ни ангажименти, практическо реализиране на отбранителните ни способности и в крайна сметка – катализатор на трансформационните процеси във Въоръжените сили. Приносът на Р България в съюзни операции и мисии допринася за издигане на международния престиж на нашата страна, за подготовката на кадри и за повишаване на нивото на оперативната ни съвместимост с нашите съюзници и партньори.

Към настоящия момент 407 български военнослужещи дават своя принос в единните усилия на съюзни и коалиционни партньори в Афганистан, Босна и Херцеговина, Косово, Грузия, Турция, Мали и в други горещи точки на света.

Операции на НАТО

В операцията на Международните сили за поддържане на сигурността (ISAF) в Афганистан в момента участват 365 военнослужещи (национален елемент, охранителна рота на летището в Кандахар, екип от съветници, разузнавателни групи, медицински екип и щабни офицери).

В съответствие с приетите политически решения в края на 2014 г. предстои плавен преход на операцията на ISAF към новата мисия на НАТО за подготовка, съветване и подпомагане в Афганистан RESOLUTE SUPPORT („Решителна подкрепа”). Република България е заявила своето намерение за участие в мисията на Алианса в Афганистан с контингент до 110 военнослужещи и в момента са в ход процесите по организиране и подготовка на участието ни.

В Косово българският контингент участва с 10 военнослужещи (разузнавателна група и щабни офицери) и с 1 военнослужещ в състава на многонационалното интегрирано логистично формирование за контрол на придвижването, развърнато за нуждите на KFOR. В изпълнение на поетите от НАТО ангажименти към Косовските сили за сигурност се сформира смесен гражданско-военен екип за връзка и съветване, който има за цел да подпомага на институционално ниво процеса на развитие на Косовските сили за сигурност. В екипа участва един български военнослужещ.

В операцията на НАТО за борба с морското пиратство край бреговете на Сомалия OCEAN SHIELD Република България участва с един офицер в състава на плаващия щаб на постоянната военноморска група на НАТО - 2.

Операцията на НАТО ACTIVE ENDEAVOUR е единствената по чл. 5 на Вашингтонския договор. Тя се

провежда в международните води на Средиземно море и има за цел да демонстрира решимостта на страните членки в борбата срещу тероризма чрез провеждане на наблюдение и контрол на корабоплаването, както и ескортиране, спиране и проверка на отказали да се идентифицират морски съдове. От 2005 г. Република България участва в операцията периодично за срок от един месец с една фрегата. Тази година е планирано участието на фрегатата „Верни” с екипаж до 153 души за периода м. октомври-ноември.

Операцията на НАТО ACTIVE FENCE се провежда на базата на политико-военната инициатива на Алианса за усиляване на противовъздушната отбрана на Р Турция с елементи от интегрираната система за ПВО и ПРО на НАТО с цел недопускане попадение на балистична ракета на съюзническа територия. От месец юни т.г. участваме в операцията с 8 военнослужещи.

Общо в операции на НАТО към момента са ангажирани 385 военнослужещи.

Операции на Европейския съюз

Във военната операция на Европейския съюз в Босна и Херцеговина ALTHEA българският контингент е от 10 военнослужещи, развърнати в района на операцията, лекоманеврена рота към междинния резерв и национален

поддържащ елемент на територията на нашата страна с 10-дневна готовност за развърщане.

В операцията за борба с пиратството край бреговете на Сомалия АТАЛАНТА участваме с 1 офицер в оперативния щаб в Нортууд, Великобритания.

В гражданската мисия за наблюдение на Европейския съюз в Грузия участваме с 5 военнослужещи.

В мисията за обучение на силите за сигурност на Мали участваме с медицински екип Роля 1 от 4 военнослужещи към щаба на мисията в столицата Бамако.

Военната операция на Европейския съюз в Централноафриканската република стартира в отговор на усложняващата се обстановка по сигурността в ЦАР и в подкрепа на мисията на Африканския съюз. Р България участва с един военнослужещ в щаба на операцията в град Лариса, Република Гърция.

Общо в мисии и операции на Европейския съюз участваме с 21 военнослужещи, развърнати на театрите на операциите, и 113 военнослужещи междинен резерв на операция АЛТНЕА, разположени на наша територия.

Общият брой на българските военнослужещи, участващи в мисии и операции зад граница през 2014 г., се очаква да достигне около 1133 в случай на активиране на междинния резерв и при участие на фрегатата „Верни”.

Уважаеми господин министър на отбраната,

Господа генерали, адмирали и офицери,

Дами и господа,

Бих искал да подчертая, че като член на НАТО и ЕС, Република България има уникалния шанс за развитие в сферата на сигурността и отбраната, но същевременно, сме изправени пред отговорността, да изградим съвременни и модерни въоръжени сили и да утвърдим страната си като източник на сигурност.

Развитието на ключови военни способности, като част от трансформацията на ВС, ще осигури адекватното участие на сили и средства в операции по управление на кризи в рамките на нивата на амбиции на НАТО и ЕС, операциите по гарантиране на въздушния и морски суверенитет на страната и при ликвидиране на последствията при бедствия и аварии.

Позволете ми още веднъж да благодаря на всички Вас за неуморния труд, който полагате в тези времена на динамични промени. Искрено пожелавам успех на ръководството на Военната академия и академичната общност при формирането на бъдещите лидери и експерти в системата за национална сигурност и отбрана. Бъдещето принадлежи на хората, които Ви обучавате и може да бъде формирано в много голяма степен от Вашето въздействие върху обучаемите и от Вашият научен и изследователски потенциал.

Също така пожелавам на слушателите, курсистите и студентите да използват пълноценно възможността за усвояване на нови, съвременни знания и умения, да придобият солидни теоретични основи, върху които да градят своето бъдещо развитие. Ръководството на Щаба на отбраната очаква от Вас да приложите в практиката всичко научено тук и активно да допринасяте за развитието на националните отбранителни способности в щабовете и формированията, в които ще служите и работите след Вашето завършване.

На добър час през новата учебна година!

Благодаря за вниманието!